

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1930/07
05.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против оспореног закључка туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Ниш, под бр. 436-139/03 од 7.2.2007. године, у предмету порез на оружје, у нејавној седници већа одржаној дана 5.9.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеним закључком одбачен је, као неблагоприятан, предлог тужиоца АА, за понављање поступка по коначном решењу Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Ниш, бр. 436-139/03 од 25.7.2003. године. Тим ожалбеним решењем од 25.7.2003. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена на решење Министарства финансија и економије Републике Србије - Пореске управе - Филијале Ниш, бр. 440-1/54513 од 5.5.2003. године, којим је тужиоцу утврђен порез на регистровано оружје за 2003. годину, за држање оружја за личну безбедност у износу од 900,00 динара.

У тужби поднетој преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона на штету тужиоца. Истиче да је неспорно да је тужиоцу одлуком Команде 1. КК у ББ, бр. 18/4-125 од 6.9.1995. године, потписаном од стране команданта 1. КК, генерал потпуковника ВВ додељен на поклон пиштољ калибра 7,62 мм број __, модел __, као лекару за организовано и стручно збрињавање рањеника и исказану храброст у обављању постављених задатака у Републици Српској. Наводи да је своју обавезу у виду плаћања пореза на наведени пиштољ редовно измиривао све до 2003. године, односно до измене Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара и до доношења решења о опорезивању од 5.5.2003. године. Сматра да треба да буде ослобођен пореза на предметни пиштољ јер је исти добио на поклон. Даље наводи да због стицаја разних околности није био у могућности да надлежном органу презентира одлуку из које се види да је предметни пиштољ додељен на поклон. Наиме, истиче да је тек јануара 2007. године пронашао спорну одлуку, коју је одмах поднео уз предлог за понављање поступка. Међутим, у предлогу је дошло до грешке у куцању, па је наведено да је спорну одлуку пронашао маја 2006. године, а што није тачно. Указује да је пронађен непосредно пре подношења предлога за понављање поступка, односно јануара 2007. године, а не маја 2006. године, како је то грешком констатовано у предметном предлогу. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, те целокупних списа ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 242. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку прописано је да странка може тражити понављање поступка у року од једног месеца у случају из члана 239. тачка 1. од дана када је могла изнети нове чињенице, односно употребити нове доказе, а чланом 239. став 1. истог Закона, прописано је да ће се поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновити ако се сазна за нове чињенице или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази који би сами или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима могли довести до другачијег решења да су те чињенице, односно докази били извесни или употребљени у ранијем поступку.

Из списа предмета произилази да је Министарство финансија - Пореска управа - Регионални центар Ниш, дана 25.7.2003. године донело решење бр. 436-139/03 којим је окончан управни поступак. Даном 23.1.2007. године тужилац је поднео предлог за понављање поступка окончаног наведеним решењем, у коме је навео да је одлуку о додељивању пиштоља бр. 18/4-125 од 6.9.1995. године, издату од 1 КК из ББ, као нови доказ који може довести до другачијег решења да је био употребљен у ранијем поступку, пронашао у мају месецу 2006. године. Код подношења тужбе није био предлог за понављање поступка

пронашао у мају месецу 2000. године. код неспорне чињенице да је предлог за понављање поступка поднет после истека рока од месец дана од дана када је тужилац пронашао наведену одлуку о додељивању пиштоља, односно од дана када је могао исту употребити као нови доказ, сагласно члану 242. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, правилно је тужени орган одлучио када је у поступку у коме није било повреде правила поступа донео оспорени закључак којим је одбацио предлог тужиоца за понављање поступка по коначном решењу Министарству финансија Републике Србије – Пореске управе – Регионалног центра Ниш од 25.7.2003. године, дајући за своју одлуку довољне, потпуне и јасне разлоге које прихвата и овај суд.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па код напред изнетог и неспорног чињеничног стања, а с обзиром на изнету правну регулативу, налази да су без значаја за другачију оцену оспореног решења.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 5.9.2007. године, У.1930/07

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ